

Бердянське управління ГУ ДФС у Запорізькій області повідомляє

У Бердянську знову про нагальні питання в літню пору

Про нарахування та сплату майнових податків на нараді у Бердянській міській раді розповіла начальник Бердянського управління ГУ ДФС у Запорізькій області Оксана Федорова, акцентуючи, що їх сплата – є вкрай актуальне питання для кожної громади. В свою чергу, для бердянських фахівців фіскальної служби адміністрування майнових податків є одним з пріоритетних напрямів роботи.

Початок літа для податківців гаряча пора, тому що до 1 липня необхідно нарахувати суми майнових податків всім фізичним особам, які відносяться до категорії платників цих податків, та надіслати (вручити) податкові повідомлення-рішення про сплату податку за місцем реєстрації такого платника. В цей же час ведеться активна роз'яснювальна робота з платниками щодо застосування норм податкового законодавства у справлянні майнових податків, за отриманими Бердянським управлінням заявами платників проводиться звірка даних щодо об'єктів житлової або нежитлової нерухомості, прав на користування пільгами із сплати зазначених податків.

Керівник управління ознайомила присутніх з підсумками роботи управління в напрямку забезпечення надходжень майнових податків до бюджету міста Бердянськ та нагадала, що до їх складу входять податок на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, транспортний податок та плата за землю. Детально зупинилася на передбачених Податковим Кодексом України підстав для нарахування вказаних податків, ставок та пільг.

Наприкінці свого виступу Оксана Федорова нагадала, що граничний термін сплати земельного податку та податку на нерухоме майно – 29 серпня 2019 року та закликала бердянців – платників цих податків не зволікати та своєчасно і у повному обсязі сплатити податки.

В разі виникнення питань громадяни завжди можуть звернутися до податкової інспекції за роз'ясненням або наданням документів для нарахування цих податків (каб.209).

Святкові дні у червні, своєчасно подбайте про сплату податкових зобов'язань!

Бердянське управління ГУ ДФС у Запорізькій області нагадує, що відповідно до норм Податкового кодексу України термін сплати податків і зборів, якщо останній день сплати податкового зобов'язання припадає на вихідний або святковий день, не переноситься.

Відповідно до ст.79 Кодексу законів про працю встановлено, що 28 червня 2019 року - День Конституції України, є неробочим святковим днем, п'ятниця.

Якщо останній день сплати податку або збору припадає на вихідний або святковий день, то податкові зобов'язання необхідно сплатити напередодні встановленого граничного терміну.

Враховуючи зазначене, 27 червня 2019 року - останній день сплати за травень:

- ПДВ платниками, у яких базовий податковий звітний період дорівнює календарному місяцю;
 - акцизного податку;
 - ПДФО з нарахованого, але не виплаченого доходу;
 - ПДФО із загальної суми процентів, нарахованих за травень на поточний або депозитний банківський рахунок; на вклади членів кредитної спілки;
 - військового збору з нарахованого, але не виплаченого доходу;
 - рентної плати за користування надрами при видобуванні вуглеводневої сировини;
 - рентної плати за користування радіочастотним ресурсом України;
 - рентної плати за транспортування нафти і нафтопродуктів магістральними нафтопроводами та нафтопродуктопроводами територією України;
 - рентної плати за транзитне транспортування трубопроводами аміаку територією України;
 - плати за землю (земельний податок та/або орендна плата за земельні ділянки державної або комунальної власності), крім громадян.
- Шановні платники податків, у період з 28 червня по 30 червня 2019 року зарахування сплачених сум не здійснюватиметься.

Відкрито рахунки для зарахування плати за ліцензії на право торгівлі паливом

З 1 липня 2019 запроваджуються ліцензії на право оптової або роздрібною торгівлі паливом, виробництво та зберігання пального.

У зв'язку з цим 15.05.2019 року Державною казначейською службою України відкриті рахунки для сплати за ліцензії на паливо, зокрема на виробництво пального, право оптової та роздрібною торгівлі паливом, право зберігання пального.

Реквізити рахунків розміщені на субсайті ГУ ДФС у Запорізькій області за посиланням: <http://zp.sfs.gov.ua/byudjetni-rahunki/>.

Новини законодавства

Про внесення змін до ПКУ у зв'язку з прийняттям Закону України «Про електронні довірчі послуги»

Бердянське управління ГУ ДФС у Запорізькій області інформує, що 22.05.2019 набрав чинності Закон України від 16 травня 2019 року № 2725-VIII «Про внесення змін до Податкового кодексу України у зв'язку з прийняттям Закону України «Про електронні довірчі послуги» (далі – Закон № 2725).

Законом № 2725 норми Податкового кодексу України (далі – Податковий кодекс) приведено у відповідність до Закону України від 05 жовтня 2017 року № 2155-VIII «Про електронні довірчі послуги».

Зокрема, до Податкового кодексу введено такі поняття, як «кваліфікована електронна довірча послуга», «кваліфікований надавач електронних послуг», «кваліфікаційний електронний підпис чи печатка»,

«кваліфікована електронна позначка часу», «кваліфікований сертифікат відкритих ключів».

Крім того, визначено, що єдиною підставою для відмови у проходженні електронної ідентифікації платника податків в електронному кабінеті є недійсність кваліфікованого електронного підпису такого платника податків, у тому числі у зв'язку із закінченням строку дії відповідного сертифіката відкритого ключа.

Єдиною підставою для відмови у прийнятті податкової декларації засобами електронного зв'язку в електронній формі є недійсність кваліфікованого електронного підпису чи печатки такого платника податків, у тому числі у зв'язку із закінченням строку дії відповідного сертифіката відкритого ключа, за умови що така податкова декларація відповідає всім вимогам електронного документа і надана у форматі, доступному для її технічної обробки.

Закон № 2725 опубліковано в «Офіційний вісник України» від 31.05.2019 № 41 ст. 1428.

Закон про відтермінування штрафів набув чинності

22 травня 2019 року набув чинності Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України у зв'язку з прийняттям Закону України "Про електронні довірчі послуги" від 16 травня 2019 року N 2725-VIII.

Відповідно до вказаного Закону посилення адміністративної відповідальності за порушення при переміщення і транспортних засобів з іноземною реєстрацією ввезених у митних режимах транзиту та тимчасового ввезення переносяться на 90 днів.

Нагадуємо, що за вказаними нормами передбачено штрафи за порушення строків тимчасового ввезення та транзиту, за використання транспортного засобу для цілей підприємницької діяльності та/або отримання доходів в Україні, за передачу у володіння, користування або розпорядження особі, яка не ввозила транспортний засіб в Україну або не поміщувала у митний режим транзиту.

Також відтерміновано набуття чинності п.п. 7, 8 розділу I та п.п. 1, 2 розділу II Прикінцевих положень Закону «Про внесення змін до Митного кодексу України та деяких інших законодавчих актів України щодо ввезення транспортних засобів на митну територію України» 8 листопада 2018 року № 2612-VIII, а саме: кількість днів у загальному відліку, коли діє тимчасовий порядок митного оформлення транспортних засобів для їх вільного обігу на митній території України, що класифікуються за кодом товарної позиції 8703 згідно з УКТ ЗЕД та ввезені на митну територію України в період з 1 січня 2015 року і перебувають у митних режимах тимчасового ввезення або транзиту, збільшили з 180 до 270.

Акцизний податок з електроенергії: зміни з 01.07.2019 року

Згідно з розділом XVII Прикінцевих та перехідних положень Закону України від 13.04.2017 № 2019-VIII «Про ринок електричної енергії» з 1 липня 2019 року набувають чинності статті 54, 55, 66 – 71 та 73 цього Закону, що впливає на визначення кола платників акцизного податку з електричної енергії.

Починаючи з 01.07.2019 року, купівлю-продаж електричної енергії за двосторонніми договорами здійснюють виробники, електропостачальники,

оператор системи передачі, оператори систем розподілу, трейдери, гарантований покупець та споживачі (ст. 66 Закону № 2019).

Статтею 212 Податкового кодексу визначено, що платниками акцизного податку з електричної енергії є:

- особа, яка виробляє підакцизні товари (продукцію) на митній території України, у тому числі з давальницької сировини;
- суб'єкт господарювання, який ввозить підакцизні товари (продукцію) на митну територію України;
- оптовий постачальник електричної енергії;
- виробники електричної енергії, які мають ліцензію на право здійснення підприємницької діяльності з виробництва електричної енергії і продають її поза оптовим ринком електричної енергії.

Не є платниками акцизного податку особи, які здійснюють діяльність з виробництва електричної енергії за умови її продажу на оптовому ринку електричної енергії та/або з постачання електричної енергії, крім платників, зазначених у п.п. 212.1.12 ст. 212 ПКУ.

Об'єктом оподаткування акцизним податком є:

- операції з реалізації вироблених в Україні підакцизних товарів (продукції);
- оптового постачання електричної енергії.

Базою оподаткування акцизним податком відповідно до п.п. 214.1.3 ст. 214 ПКУ є вартість реалізованої електричної енергії без ПДВ, виходячи з якої обчислюється сума податкового зобов'язання із врахуванням ставки у розмірі 3,2 % (п.п. 215.3.9 ст. 215 ПКУ), а також дата виникнення податкових зобов'язань щодо постачання електричної енергії - дата підписання акта прийому-передачі електроенергії (п. 216.10 ст. 216 ПКУ).

Не підлягають оподаткуванню операції з реалізації електричної енергії, виробленої кваліфікованими когенераційними установками та/або з відновлюваних джерел енергії (п.п. 213.2.8 ст. 213 Кодексу).

Змінено Порядок ведення Реєстру неприбуткових установ

Постановою КМУ від 22.05.2019 № 423 затверджено зміни до «Порядку ведення Реєстру неприбуткових установ та організацій, включення неприбуткових підприємств, установ та організацій до Реєстру та виключення з нього», затвердженого постановою КМУ від 13.07.2016 № 440.

Постанова КМУ від 22.05.2019 № 423 "Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 13 липня 2016 р. N 440" опублікована у виданні «Урядовий кур'єр» від 29.05.2019 № 99.

Згідно змін, реєстраційна заява та документи, що додаються до неї для включення до Реєстру неприбуткових установ та організацій, розглядаються протягом трьох робочих днів з дня їх отримання (раніше було 14 календарних днів).

У разі відсутності підстав для відмови у включенні (повторному включенні) до Реєстру, присвоєнні (зміні) ознаки неприбутковості контролюючий орган зобов'язаний протягом трьох робочих днів з дня отримання контролюючим органом реєстраційної заяви та документів, що додаються до неї, внести до Реєстру відповідний запис про включення (повторне включення) такої неприбуткової організації до Реєстру, присвоєння (зміну) ознаки неприбутковості.

Неприбуткова організація може звернутися до контролюючого органу із запитом про отримання витягу з Реєстру.

Запит про отримання витягу з Реєстру за формою згідно з додатком 3 до Порядку подається особисто представником неприбуткової організації чи уповноваженою на це особою або надсилається поштою контролюючому органу за основним місцем обліку неприбуткової організації.

Витяг безоплатно надається протягом трьох робочих днів.

Він міститиме відомості про неприбуткову організацію або повідомлення про відсутність відомостей у Реєстрі.

Також змінено форму реєстраційної заяви, яка подається для реєстрації, змін або виключення з Реєстру неприбуткових установ та організацій.

Роз'яснення законодавства

ДФС розроблено рекомендовані форми заяв для отримання ліцензій на виробництво, зберігання, оптову та роздрібну продаж паливом

Державною фіскальною службою України для зручності суб'єктів господарювання, які з 1 липня поточного року мають отримати ліцензії на виробництво, зберігання, оптовий та роздрібний продаж пального, розроблено [форми заяв](#):

- на одержання ліцензії (дубліката ліцензії) на виробництво пального;
- на одержання ліцензії (дубліката ліцензії) на право зберігання пального;
- на одержання ліцензії (дубліката ліцензії) на право оптової торгівлі паливом, за відсутності місць оптової торгівлі;
- на одержання ліцензії (дубліката ліцензії) на право оптової торгівлі паливом, за наявності місць оптової торгівлі;
- на одержання ліцензії (дубліката ліцензії) на право роздрібною торгівлі паливом.

Звертаємо увагу, що дані форми заяв мають виключно рекомендований характер, оскільки законодавством не передбачено затвердження форм заяв для отримання ліцензій на право оптової або роздрібною торгівлі паливом, або на право зберігання пального. Такі заяви надаються органу ліцензування у довільній формі.

Як звітувати підприємцю у разі припинення діяльності

Бердянське управління ГУ ДФС у Запорізькій області інформує, що фізичні особи – підприємці (далі - ФОП) на загальній системі оподаткування, стосовно яких проведено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності ФОП за її рішенням, подають ліквідаційні податкові декларації про майновий стан і доходи (далі - Декларація) щодо отриманих доходів востаннє за звітний період з дня, наступного за днем закінчення попереднього базового податкового (звітного) періоду до останнього дня календарного місяця, в якому проведено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності, протягом 30 календарних днів з дня проведення державної реєстрації припинення підприємницької діяльності.

Норми визначені п. 177.11 ст. 177 Податкового кодексу України (далі – ПКУ).

У разі державної реєстрації припинення підприємницької діяльності ФОП, які є платниками єдиного податку, останнім податковим (звітним)

періодом вважається період, у якому відповідним контролюючим органом отримано від державного реєстратора повідомлення про проведення державної реєстрації такого припинення (п. 294.6 ст. 294 ПКУ)

ФОП, які застосовували спрощену систему оподаткування, подають податкові декларації платника єдиного податку востаннє за податковий (звітний) квартал, в якому проведено державну реєстрацію припинення підприємницької діяльності, з наростаючим підсумком з початку року протягом 40 календарних днів, що настають за останнім календарним днем звітного (податкового) кварталу відповідно до п.п. 49.18.2 п. 49.18 ст. 49 ПКУ.

Які підтверджуючі документи можна не надавати спрощенцям – юридичним особам, які мають підстави для звільнення від сплати земельного податку

Відповідно до п. 286.2 ст. 286 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платники плати за землю (крім фізичних осіб) самостійно обчислюють суму податку щороку станом на 1 січня. Не пізніше 20 лютого поточного року вони повинні подати відповідному контролюючому органу за місцезнаходженням земельної ділянки податкову декларацію на поточний рік.

Форму декларації встановлено у порядку, передбаченому ст. 46 ПКУ, з розбивкою річної суми рівними частками за місяцями. Подання такої декларації звільняє від обов'язку подання щомісячних декларацій. При поданні першої декларації (фактичного початку діяльності як платника плати за землю) разом з нею подається довідка (витяг) про розмір нормативної грошової оцінки земельної ділянки, а надалі така довідка подається у разі затвердження нової нормативної грошової оцінки землі.

Пільги щодо сплати земельного податку для юридичних осіб та земельні ділянки, які не підлягають оподаткуванню земельним податком, визначені статтями 282 та 283 ПКУ.

Спрощена система оподаткування, обліку та звітності є особливим механізмом справляння податків і зборів, що встановлює заміну сплати окремих податків і зборів, встановлених п. 297.1 ст. 297 ПКУ, у тому числі земельного податку, на сплату єдиного податку в порядку та на умовах, визначених ПКУ.

Таким чином, юридичні особи – платники єдиного податку, які мають підстави для звільнення від сплати земельного податку відповідно до п.п. 4 п. 297.1 ст. 297 ПКУ, за земельні ділянки, що зареєстровані у визначеному законодавством порядку у державному реєстрі, не подають до контролюючих органів податкову декларацію з плати за землю та звіт про суми податкових пільг щодо сплати земельного податку.

Фізична особа-підприємець має нерухомість. Як сплачувати податок?

Суб'єктами права приватної власності є фізичні та юридичні особи. Фізичні особи можуть бути власниками будь-якого майна, за винятком окремих видів майна, які відповідно до закону не можуть їм належати (ст. 325 Цивільного кодексу України від 16.01.2003 р. № 435-IV).

Платниками податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які є власниками об'єктів житлової та нежитлової нерухомості.

Пунктом 1 ст. 320 Цивільного кодексу України передбачено, що власник має право використовувати своє майно для здійснення підприємницької діяльності, крім випадків, встановлених чинним законодавством.

Оскільки ст. 266 Податкового кодексу України не визначено такого платника, як фізична особа – підприємець, то такий платник – власник об'єктів житлової та нежитлової нерухомості сплачує податок на нерухомість за нормами, передбаченими для фізичних осіб.

До якого контролюючого органу необхідно звертатись фізичній особі – власнику декількох об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, розміщених у різних населених пунктах, для проведення звірки даних?

Бердянське управління ГУ ДФС у Запорізькій області інформує, що відповідно до п.п. 266.7.3 п. 266.7 ст. 266 Податкового кодексу України платники податку на нерухоме майно, відмінне від земельної ділянки, мають право звернутися з письмовою заявою до контролюючого органу за місцем проживання (реєстрації) для проведення звірки даних щодо:

- ◆ об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, у тому числі їх часток, що перебувають у власності платника податку;
- ◆ розміру загальної площі об'єктів житлової та/або нежитлової нерухомості, що перебувають у власності платника податку;
- ◆ права на користування пільгою із сплати податку;
- ◆ розміру ставки податку;
- ◆ нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів, зокрема документів на право власності, контролюючий орган за місцем проживання (реєстрації) платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

Громадянам про сплату земельного податку

Платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі (ст.269 Податкового кодексу (далі – ПКУ)), а об'єктами оподаткування – земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні, та земельні частки (паї), які перебувають у власності (ст.270 ПКУ).

Власники землі та землекористувачі сплачують плату за землю з дня виникнення права власності або права користування земельною ділянкою (п.287.1 ст.287 ПКУ).

Земельний податок – це обов'язковий платіж, що справляється з власників земельних ділянок та земельних часток (паїв), а також постійних землекористувачів (п.п. 14.1.72 п. 14.1 ст.14 ПКУ). Підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Нарахування фізичним особам сум податку проводиться контролюючими органами (за місцем знаходження земельної ділянки), які надсилають (вручають) платникові за місцем його реєстрації до 1 липня поточного року податкове повідомлення-рішення (п. 286.1 та п.286.5 ст.286 ПКУ).

Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення (п.287.5 ст.287 ПКУ).

Відповідно п.281.1 ст.281 ПКУ, від сплати податку звільняються: інваліди I і II групи; фізичні особи, які виховують трьох і більше дітей віком до 18 років; пенсіонери (за віком); ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України від 22 жовтня 1993 року № 3551 «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» та фізичні особи, які постраждали внаслідок Чорнобильської катастрофи.

Звільнення від сплати податку за земельні ділянки, передбачене для відповідної категорії фізичних осіб п.281.1 ст.281 ПКУ, поширюється на земельні ділянки за кожним видом використання у межах граничних норм:

- для ведення особистого селянського господарства - у розмірі не більше 2 гектари;

- для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах - не більше 0,25 гектара, у селищах - не більше 0,15 гектара, у містах - не більше 0,10 гектара;

- для індивідуального дачного будівництва - не більше 0,10 гектара;

- для будівництва індивідуальних гаражів - не більше 0,01 гектара;

- для ведення садівництва - не більше 0,12 гектара.

Звертаємо увагу, до переліку видів земельних ділянок, щодо яких фізичні особи мають право на пільги зі сплати земельного податку, не включено земельні ділянки, що утворилися за рахунок переданих за рішенням відповідної ради земельних часток (паїв).

Якщо фізична особа, визначена у п.281.1 цієї статті, має у власності декілька земельних ділянок одного виду використання, то така особа подає до контролюючого органу за місцем знаходження земельної ділянки письмову заяву (у довільній формі) про самостійне обрання або зміну земельної ділянки для застосування пільги та документи, що посвідчують право на пільгу.

Пільга починає застосовуватися до обраної земельної ділянки з базового звітного періоду, у якому подано таку заяву (п.281.4 ст.281 ПКУ). Тобто, якщо заява про самостійне обрання або заміну земельних ділянок для застосування пільги подана до контролюючого органу після 1 травня поточного року, то пільга починає застосовуватися до обраних земельних ділянок з наступного періоду.

Які транспортні засоби оподатковуються у 2019 році?

Бердянське управління ГУ ДФС у Запорізькій області нагадує, що платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі.

Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Вартість легкового автомобіля визначається Мінекономрозвитку станом на 1 січня податкового (звітного) року виходячи з марки, моделі, року випуску, об'єму циліндрів двигуна, типу пального.

Щороку до 1 лютого податкового (звітного) року Мінекономрозвитку на своєму офіційному веб-сайті розміщує перелік легкових автомобілів, з року

випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року, який повинен містити такі дані щодо цих автомобілів: марка, модель, рік випуску, об'єм циліндрів двигуна, тип пального.

Методику визначення середньоринкової вартості легкових автомобілів затверджено постановою КМУ від 18.02.2016 № 66.

При цьому, у разі відсутності на офіційному веб-сайті Мінекономрозвитку інформації про марку, модель легкового автомобіля, що має ознаки об'єкта оподаткування транспортним податком, за зверненням власника зазначеного автомобіля Мінекономрозвитку визначає його середньоринкову вартість, доповнює перелік новою інформацією та розміщує її на своєму офіційному веб-сайті.

Ставка транспортного податку встановлюється з розрахунку на календарний рік у розмірі 25 000 грн за кожен легковий автомобіль.

Органи, що здійснюють державну реєстрацію транспортних засобів, зобов'язані щомісяця у десятиденний строк після закінчення календарного місяця подавати фіскальним органам відомості, необхідні для розрахунку та справляння податку фізичними та юридичними особами, за місцем реєстрації об'єкта оподаткування станом на перше число відповідного місяця.

Податкове/податкові повідомлення-рішення про сплату суми/сум податку та відповідні платіжні реквізити надсилаються (вручаються) фізичній особі-платнику податку фіскальним органом за місцем його реєстрації до 1 липня року базового податкового (звітного) періоду (року).

Фізичні особи - платники податку мають право звернутися з письмовою заявою до фіскального органу за місцем своєї реєстрації для проведення звірки даних щодо:

- а) об'єктів оподаткування, що перебувають у власності платника податку;
- б) розміру ставки податку;
- в) нарахованої суми податку.

У разі виявлення розбіжностей між даними контролюючих органів та даними, підтвердженими платником податку на підставі оригіналів відповідних документів (зокрема документів, що підтверджують право власності на об'єкт оподаткування, перехід права власності на об'єкт оподаткування), контролюючий орган за місцем реєстрації платника податку проводить перерахунок суми податку і надсилає (вручає) йому нове податкове повідомлення-рішення. Попереднє податкове повідомлення-рішення вважається скасованим (відкликаним).

Транспортний податок сплачується фізичними особами протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, податок сплачується фізичною особою-платником починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт. Фіскальний орган надсилає податкове повідомлення-рішення новому власнику після отримання інформації про перехід права власності.

Платники податку - юридичні особи самостійно обчислюють суму податку станом на 1 січня звітного року і до 20 лютого цього ж року подають контролюючому органу за місцем реєстрації об'єкта оподаткування декларацію, з розбивкою річної суми рівними частками поквартально.

Транспортний податок сплачується авансовими внесками щокварталу до 30 числа місяця, що настає за звітним кварталом, які відображаються в річній податковій декларації.

Щодо об'єктів оподаткування, придбаних протягом року, декларація юридичною особою - платником подається протягом місяця з дня виникнення права власності на такий об'єкт, а податок сплачується починаючи з місяця, в якому виникло право власності на такий об'єкт.

За об'єкти оподаткування, придбані протягом року, податок сплачується пропорційно кількості місяців, які залишилися до кінця року, починаючи з місяця, в якому проведено реєстрацію транспортного засобу.

Порядок справляння транспортного податку визначено ст. 267 Податкового кодексу.

Чи необхідно сплачувати транспортний податок за автомобіль, який є об'єктом оподаткування, якщо його викрадено?

Бердянське управління ГУ ДФС у Запорізькій області повідомляє, що згідно з п.п. 267.1.1 п. 267.1 ст. 267 розділу XII «Податок на майно» Податкового кодексу України (далі – ПКУ) платниками транспортного податку є фізичні та юридичні особи, в тому числі нерезиденти, які мають зареєстровані в Україні згідно з чинним законодавством власні легкові автомобілі, що відповідно до п.п. 267.2.1 п. 267.2 ст. 267 ПКУ є об'єктами оподаткування.

Об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 01 січня податкового (звітного) року (п.п. 267.2.1 п. 267.2 ст. 267 ПКУ).

Відповідно до п.п. 267.3.1 п. 267.3 ст. 267 ПКУ базою оподаткування є легковий автомобіль, що є об'єктом оподаткування відповідно до п.п. 267.2.1 п. 267.2 ст. 267 ПКУ.

Підпунктом 267.6.8 п. 267.6 ст. 267 ПКУ визначено, що у разі незаконного заволодіння третьою особою легковим автомобілем, який відповідно до п.п. 267.2.1 п. 267.2 ст. 267 ПКУ є об'єктом оподаткування, транспортний податок за такий легковий автомобіль не сплачується з місяця, наступного за місяцем, в якому мав місце факт незаконного заволодіння легковим автомобілем, якщо такий факт підтверджується відповідним документом про внесення відомостей про вчинення кримінального правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань, виданим уповноваженим державним органом.

У разі повернення легкового автомобіля його власнику (законному володільцю) транспортний податок за такий легковий автомобіль сплачується з місяця, в якому легковий автомобіль було повернено відповідно до постанови слідчого, прокурора чи рішення суду. Платник податку зобов'язаний надати контролюючому органу копію такої постанови (рішення) протягом 10 днів з моменту отримання.

Яка сільськогосподарська продукція не оподатковується?

Бердянське управління ГУ ДФС у Запорізькій області повідомляє, що відповідно до норм пп. 165.1.24 п. 165.1 ст. 165 Податкового кодексу України не оподатковуються доходи, отримані громадянами від продажу власної сільськогосподарської продукції, що вирощена самостійно на

земельних ділянках, наданих їм у розмірах, встановлених Земельним кодексом України для ведення:

- садівництва та/або для будівництва і обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибні ділянки), та/або для індивідуального дачного будівництва. При цьому якщо власник сільськогосподарської продукції має ще земельні частки (паї), виділені в натурі (на місцевості), але не використовує їх (здає в оренду або обслуговує), отримані ним доходи від продажу сільськогосподарської продукції не включаються до загального місячного (річного) оподаткованого доходу;

- особистого селянського господарства та/або земельні частки (паї), виділені в натурі (на місцевості), сукупний розмір яких не перевищує 2 гектари. При цьому розмір земельних ділянок, зазначених в абзаці другому цього підпункту, а також розмір виділених в натурі (на місцевості) земельних часток (паїв), які не використовуються (здаються в оренду, обслуговуються), не враховуються. Якщо ж розмір земельних ділянок перевищує 2 гектари, то дохід від продажу сільськогосподарської продукції підлягає оподаткуванню на загальних підставах. Такі доходи підлягають відображенню у декларації про майновий стан і доходи за наслідками звітного податкового року, оподатковуються за ставкою 18 відс. ПДФО та 1,5 відс. військовий збір.

Слід звернути увагу, що при продажу сільськогосподарської продукції (крім продукції тваринництва) її власник має подавати податковому агенту копію Довідки про наявність у фізичної особи земельних ділянок за формою №ЗДФ. Така довідка безоплатно видається громадянам сільською, селищною або міською радою за місцем їх проживання в термін протягом п'яти робочих днів з дня отримання відповідною радою письмової заяви.

Зауважимо, довідка видається строком на п'ять років.

Отже, якщо продавець сільгосппродукції надав підприємству, яке є податковим агентом, копію довідки і її дані свідчать про наявність у такої фізичної особи права на застосування пільги, встановленої пп. 165.1.24 п. 165.1 ст. 165 ПКУ, то підприємство-покупець не утримує податок з доходів, що виплачуються за сільськогосподарську продукцію.

Доходи від продажу власної продукції тваринництва в сумі 208650 грн на рік не оподатковуються

Оподаткування доходу, отриманого фізичною особою від продажу власної продукції тваринництва, залежить виключно від підтвердження особою факту самостійного вирощування, розведення, відгодовування продукції тваринництва.

Підпунктом 165.1.24 п. 165.1 ст. 165 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) визначено, в яких випадках доходи від продажу власної продукції тваринництва підлягають оподаткуванню, а в яких – звільняються.

Так, при продажу власної продукції тваринництва груп 1 - 5, 15, 16 та 41 УКТ ЗЕД, отримані від такого продажу доходи не є оподаткованим доходом, якщо їх сума сукупно за рік не перевищує 50 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року. У 2019 році ця сума складає 208650 гривень (4173 грн x 50). Такі фізичні особи здійснюють продаж зазначеної продукції без отримання довідки про наявність земельних ділянок.

У разі коли сума отриманого доходу перевищує встановлений цим підпунктом розмір, фізична особа зобов'язана надати контролюючому органу

довідку про самостійне вирощування, розведення, відгодовування продукції тваринництва, що видається у довільній формі сільською, селищною, міською радою або радою об'єднаних територіальних громад, що створена згідно із законом та перспективним планом формування територій громад, за місцем податкової адреси (місцем проживання) власника продукції тваринництва. Якщо довідкою підтверджено вирощування проданої продукції тваринництва безпосередньо платником податку, оподаткуванню підлягає дохід, що перевищує 50 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня звітного (податкового) року.

Якщо таким платником податку не підтверджено самостійне вирощування, розведення, відгодовування продукції тваринництва, то доходи, отримані від її продажу підлягають оподаткуванню на загальних підставах.

Чи має мати право на відшкодування грошей за навчання дитини, якщо договір між навчальним закладом оформлений на матір, а в чеку платником є дитина?

Платник податку має право включити до податкової знижки суму коштів, сплачених на користь вітчизняних закладів дошкільної, позашкільної, загальної середньої, професійної (професійно-технічної) та вищої освіти для компенсації вартості здобуття відповідної освіти такого платника податку та/або члена його сім'ї першого ступеня споріднення (пп. 166.3.3 п. 166.3 ст. 166 Податкового кодексу України (далі – ПКУ)).

До податкової знижки включаються фактично здійснені протягом звітного податкового року витрати, підтверджені, зокрема, квитанціями, фіскальними або товарними чеками, прибутковими касовими ордерами, копіями договорів, що ідентифікують продавця товарів (робіт, послуг) і їх покупця (отримувача).

При цьому особа, яка зазначена в розрахунковому документі, є ініціатором переказу коштів. Така особа має право на податкову знижку.

Як зазначено пп. 166.2.1 п. 166.2 ст. 166 ПКУ підтвердженням понесення платником податків витрат при застосуванні права на податкову знижку є, зокрема, відповідні платіжні та розрахункові документи. Перелік розрахункових документів встановлено ст. 22 Закону України від 05.04.2001 N 2346 «Про платіжні системи та переказ коштів в Україні». Відповідно до якої ініціювання переказу здійснюється за такими видами розрахункових документів: платіжне доручення; платіжна вимога-доручення; розрахунковий чек; платіжна вимога; меморіальний ордер.

Оскільки, в даному випадку в чеку платником є дитина, то мати такої дитини не має права на податкову знижку.

Про порядок оподаткування ПДВ операції з постачання товарів народного промислу

Згідно із п. 210.2 ст. 210 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) культурні цінності - вироби мистецтва, предмети колекціонування або антикваріату - товари, що належать до товарних позицій за кодами 9701 - 9706 згідно з УКТ ЗЕД.

До культурних цінностей (код 9703 згідно з УКТ ЗЕД), зокрема, віднесені оригінали скульптур і статуеток з будь-якого матеріалу. До товарної позиції 9703 не включаються репродукції багатосерійного виробництва та кустарні

вироби, які мають комерційний характер, навіть якщо ці вироби виконані художниками.

Згідно із п. 185.1 ст. 185 ПКУ об'єктом оподаткування ПДВ є операції платників податку з постачання товарів та послуг, місце постачання яких розташоване на митній території України, відповідно до ст. 186 цього Кодексу.

Таким чином, операція з постачання платником ПДВ товарів народного промислу, які мають комерційний характер, є об'єктом оподаткування ПДВ та оподатковуються на загальних підставах за основною ставкою.

Не враховано суму від'ємного значення об'єкта оподаткування минулого податкового року: виправлення помилки

Бердянське управління ГУ ДФС у Запорізькій області повідомляє, що у разі самостійного виявлення платником податку неврахованої суми від'ємного значення об'єкта оподаткування минулого податкового року, платник податку має право відповідно до ст. 50 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) виправити таку помилку шляхом подання уточнюючої Податкової декларації з податку на прибуток підприємств (далі – Декларація) або додатка ВП до Декларації, в залежності від обраного способу виправлення помилок.

Якщо платником податку на прибуток самостійно (або контролюючим органом) за попередній податковий (звітний) рік (квартал) виправлено неврахування суми від'ємного значення об'єкта оподаткування минулого податкового (звітного) року, що зменшує позитивне значення об'єкта оподаткування, то на зменшену суму податкового зобов'язання з податку на прибуток нарахування штрафних санкцій та пені ПКУ не передбачено.

Поряд з цим платник податку на прибуток, який не користувався пільгою, передбаченою п.п. 140.4.2 п. 140.4 ст. 140 ПКУ, та не подавав Звіт про суми податкових пільг (далі – Звіт) у встановлений п. 3 Порядку строк, зобов'язаний подати його за попередній звітний рік (квартал) за результатами якого самостійно виявлено (або контролюючим органом) незадеклароване від'ємне значення об'єкта оподаткування минулого податкового року (у т.ч. якщо до платника вже було застосовано відповідальність за неподання Звіту за цей період).

Відповідальність за неподання або несвоєчасне подання Звіту за період, у якому суб'єкт господарювання користувався податковими пільгами, передбачена п. 120.1 ст. 120 ПКУ та ст. 163 прим. 1 Кодексу України про адміністративні правопорушення.

При цьому якщо Звіт подано із порушенням строку за період, за який до нього вже застосовано відповідальність за неподання Звіту, то повторно штрафні санкції (за несвоєчасне подання Звіту) не застосовуються.

Суб'єкт господарювання зберігає та використовує пальне для власного споживання. Умови, за яких така територія є акцизним складом

З 01.07.2019 акцизний склад – це приміщення або територія на митній території України, де розпорядник акцизного складу провадить свою господарську діяльність шляхом вироблення, оброблення (перероблення), змішування, розливу, навантаження-розвантаження, зберігання, реалізації пального.

Розпорядником акцизного складу є, зокрема, суб'єкт господарювання – платник акцизного податку, який здійснює виробництво, оброблення (перероблення), змішування, розлив, навантаження - розвантаження, зберігання, реалізацію пального на акцизному складі та має документи, що підтверджують право власності або користування приміщеннями та/або територією, що відносяться до акцизного складу.

Водночас, не є акцизним складом, зокрема:

- приміщення або територія, на кожній з яких загальна місткість розташованих ємностей для навантаження-розвантаження та зберігання пального не перевищує 200 кубічних метрів, а суб'єкт господарювання (крім платника єдиного податку 4-ї групи) - власник або користувач такого приміщення або території отримує протягом календарного року пальне в обсягах, що не перевищують 1000 кубічних метрів (без урахування обсягу пального, отриманого через паливороздавальні колонки в місцях роздрібної торгівлі паливом, на які отримано відповідні ліцензії), та використовує пальне виключно для потреб власного споживання чи промислової переробки і не здійснює операцій з реалізації та зберігання пального іншим особам;

- приміщення або територія незалежно від загальної місткості розташованих ємностей для навантаження-розвантаження та зберігання пального, власником або користувачем яких є суб'єкт господарювання - платник єдиного податку 4-ї групи, який отримує протягом календарного року пальне в обсягах, що не перевищують 10000 кубічних метрів (без урахування обсягу пального, отриманого через паливороздавальні колонки в місцях роздрібної торгівлі паливом, на які отримано відповідні ліцензії), та використовує пальне виключно для потреб власного споживання і не здійснює операцій з реалізації та зберігання пального іншим особам.

Отже, при визначенні приміщення та/або території акцизним складом, необхідно враховувати:

- загальну місткість розташованих ємностей для навантаження-розвантаження та зберігання пального,
- обсяги отриманого протягом календарного року пального,
- напрями використання пального.

Тобто, для суб'єктів господарювання, які відповідають наведеним критеріям, не є акцизними складами приміщення та/або території, на яких вони як власники або користувачі зберігають та використовують пальне виключно для потреб власного споживання.

У разі недотримання хоча б одного із зазначених критеріїв, такі приміщення та/або території є акцизними складами, в тому числі і у випадку, коли вони використовують отримане пальне виключно для потреб власного споживання та не здійснюють операцій з реалізації та зберігання пального іншим особам.

Зазначені норми передбачені п.п. 14.1.6, п.п. 14.1.224 ст. 14 Податкового кодексу (зі змінами, внесеними Законом України від 23.11.2018 № 2628 – VIII).

Підприємство-платник єдиного податку продає земельну ділянку.

Як визначити дохід?

При продажу основних засобів юридичними особами - платниками єдиного податку дохід визначається як сума коштів, отриманих від продажу таких основних засобів.

Якщо основні засоби продано після їх використання протягом 12 календарних місяців з дня введення в експлуатацію, дохід визначається як різниця між сумою коштів, отриманою від продажу таких основних засобів, та їх залишковою балансовою вартістю, що склалася на день продажу.

Платники єдиного податку третьої групи (юридичні особи) використовують дані спрощеного бухгалтерського обліку щодо доходів та витрат з урахуванням положень пунктів 44.2, 44.3 ст. 44 Податкового кодексу.

У бухгалтерському обліку земельні ділянки та капітальні витрати на поліпшення земель, не пов'язані з будівництвом, класифікуються як основні засоби (п. 5 П(С)БО 7 «Основні засоби» затверджені наказом МФУ від 27.04.2000 №92).

Придбані (створені) основні засоби (у тому числі земельні ділянки) зараховуються на баланс підприємства/установи за первісною вартістю (п.7 П(С) БО 7).

Залишкова вартість - різниця між первісною (переоціненою) вартістю необоротного активу і сумою його накопиченої амортизації (зносу) (п. 4 П(С) БО 7).

При цьому, вартість земельних ділянок не є об'єктом для нарахування амортизації в бухгалтерському обліку (п. 22 П (С) БО 7).

Як наслідок, земельні ділянки не мають залишкової вартості.

Отже, юридична особа - платник єдиного податку третьої групи у разі продажу земельної ділянки як окремого об'єкта власності включає до складу доходів усі надходження коштів, отримані від продажу такої земельної ділянки, у звітному періоді (кварталі) їх отримання.

Зазначена норма передбачена п. 292.2 ст. 292, п.п. 296.1.3 ст. 296 Податкового кодексу.

Повідомлення про об'єкти оподаткування за формою № 20-ОПП: порядок заповнення

Платник податків зобов'язаний повідомляти про всі об'єкти оподаткування і об'єкти, пов'язані з оподаткуванням, контролюючий орган за основним місцем обліку шляхом подання Повідомлення про об'єкти оподаткування або об'єкти, пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність за формою № 20-ОПП (додаток № 10 до Порядку обліку платників податків і зборів, затвердженого наказом МФУ від 09.12.2011 № 1588).

У розділі 3 «Відомості про об'єкти оподаткування платника податків» Повідомлення за формою № 20-ОПП при першому наданні зазначаються всі об'єкти оподаткування, при наступному поданні зазначається новий об'єкт оподаткування або об'єкт оподаткування, щодо якого відбулися зміни.

Графа 2 «Код ознаки надання інформації» заповнюється наступним чином:

- при поданні інформації про новий об'єкт оподаткування у графу 2 вноситься значення «1 - первинне надання інформації про об'єкти оподаткування».

- у разі зміни відомостей про об'єкт оподаткування (зміна типу, найменування, місцезнаходження, виду права або стану об'єкта

оподаткування), зазначається оновлена інформація про об'єкт оподаткування, щодо якого відбулися зміни, та у графу 2 вноситься значення «3 - зміна відомостей про об'єкт оподаткування».

- у разі зміни призначення об'єкта оподаткування або його перепрофілювання інформація щодо такого об'єкта надається двома рядками: в одному - зазначається інформація про закриття об'єкта оподаткування, призначення якого змінюється (у графу 2 вноситься значення «6 - закриття об'єкта оподаткування»), а у другому - оновлена інформація про об'єкт оподаткування, який створено чи відкрито на основі закритого (у графу 2 вноситься значення «1 - первинне надання інформації про об'єкти оподаткування»), при цьому ідентифікатор об'єкта оподаткування змінюється.

Графа 3 «Тип об'єкта оподаткування» заповнюється відповідно до рекомендованого довідника типів об'єктів оподаткування, що оприлюднений на офіційному веб-сайті ДФС за посиланням: [http://sfs.gov.ua/Головна/Довідники/Типи об'єктів оподаткування](http://sfs.gov.ua/Головна/Довідники/Типи_об'єктів_оподаткування):

<http://sfs.gov.ua/dovidniki--reestri--perelik/dovidniki-/127294.html>

Графа 4 «Найменування об'єкта оподаткування» (зазначити у разі наявності) заповнюється якщо об'єкт обліковується з найменуванням.

Графа 5 «Ідентифікатор об'єкта оподаткування» - це числове значення, яке складається з коду типу об'єкта оподаткування та внутрішнього ідентифікатора, прийнятого самою особою, що складається з 5-ти знаків (наприклад:

для кафе ідентифікатор об'єкта оподаткування може бути 24700001, де 247 - код типу об'єкта оподаткування відповідно до рекомендованого довідника типів об'єктів оподаткування, 00001 - внутрішній ідентифікатор, прийнятий особою).

Графи 6 - 7 «Адміністративна одиниця відповідно до КОАТУУ, де знаходиться об'єкт оподаткування» заповнюється відповідно до Класифікатора об'єктів адміністративно-територіального устрою, що розміщений на офіційному веб-сайті Державної служби статистики України.

У графі 9 «Стан об'єкта оподаткування» зазначається: 1 - будується/готується до введення в експлуатацію; 2 - експлуатується; 3 - тимчасово не експлуатується; 5 - непридатний до експлуатації; 6 - об'єкт відчужений / повернутий власнику; 7 - зміна призначення/перепрофілювання; 8 - орендується; 9 - здається в оренду.

У графі 10 «Вид права на об'єкт» зазначається: 1 - право власності; 2 - право володіння; 3 - право користування (сервітут, емфітевзис, суперфіцій); 4 - право господарського відання; 5 - право оперативного управління; 6 - право постійного користування; 7 - право довгострокового користування або оренди; 8 - право короткострокового користування, оренди або найму; 9 - іпотека; 10 - довірче управління майном.

На підставі проставленої відповідної позначки в графі 11 здійснюється взяття на облік платника податків за неосновним місцем обліку в контролюючому органі за місцезнаходженням об'єкта оподаткування.

Графа 12 «Реєстраційний номер об'єкта оподаткування (зазначити у разі наявності)» заповнюється у разі реєстрації об'єкта оподаткування у відповідному державному органі з отриманням відповідного реєстраційного номера (а саме : кадастровий номер - для земельної ділянки; реєстраційний номер об'єкта нерухомого майна - для нерухомого майна, відмінного від

земельної ділянки; номер кузова транспортного засобу - для легкового автомобіля; номер шасі транспортного засобу - для вантажного автомобіля та причепа; бортовий реєстраційний номер - для суден; реєстраційний знак - для повітряних суден тощо).

Інформація про об'єкти оподаткування такі як - товари, дохід (прибуток) або його частина, обороти з реалізації товарів (робіт, послуг), операції з постачання товарів (робіт, послуг) відображається у відповідній податковій звітності платника податків (податкові декларації з податку на прибуток, з податку на додану вартість, податковий розрахунок за формою № 1 ДФ тощо), тому про такі об'єкти оподаткування не потрібно повідомляти у повідомленні за формою № 20-ОПП.

Зазначені норми визначені Пам'яткою для заповнення розділу 3 Повідомлення про об'єкти оподаткування або об'єкти, пов'язані з оподаткуванням або через які провадиться діяльність, у Додатку 10 до «Порядку обліку платників податків і зборів», затвердженого наказом МФУ від 09.12.2011 № 1588.

Законодавство щодо ЄСВ

Нарахування єдиного внеску за виконання робіт за цивільно-правовим договором

Єдиний внесок для платників встановлюється у розмірі 22% до визначеної ст. 7 Закону України "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування" бази нарахування єдиного внеску.

У разі якщо база нарахування єдиного внеску не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки єдиного внеску.

При нарахуванні заробітної плати (доходів) фізичним особам з джерел не за основним місцем роботи ставка єдиного внеску застосовується до визначеної бази нарахування незалежно від її розміру (частина 5 ст. 8 Закону України від 08.07.2010 № 2464-VI "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування")

Основне місце роботи - це місце роботи, де працівник працює на підставі укладеного трудового договору, де знаходиться (оформлена) його трудова книжка, до якої вноситься відповідний запис про роботу (п. 12 частини першої ст. 1 Закону України від 08.07.2010 № 2464-VI "Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування").

Трудовий договір - це угода між працівником і власником підприємства, установи, організації або уповноваженим ним органом чи фізичною особою, за якою працівник зобов'язується виконувати роботу, визначену цією угодою, з підляганням внутрішньому трудовому розпорядкові, а власник підприємства чи фізична особа зобов'язується виплачувати працівникові заробітну плату і забезпечувати умови праці, необхідні для виконання роботи, передбачені законодавством про працю, колективним договором і угодою сторін (ст. 21 КЗпП).

Трудові книжки ведуться на всіх працівників, які працюють на підприємстві, в установі, організації або у фізичної особи понад п'ять днів (частина друга ст. 48 КЗпП).

За договором підряду (цивільно-правовим договором) одна сторона (підрядник) зобов'язується на свій ризик виконати певну роботу за завданням другої сторони (замовника), а замовник зобов'язується прийняти та оплатити виконану роботу (ст. 837 Цивільного кодексу України).

Отже, виконання робіт (надання послуг) за цивільно-правовими договорами відноситься до доходів із джерел не за основним місцем роботи.

Таким чином, якщо фізична особа виконує роботи (надає послуги) за цивільно-правовим договором, при чому це не є основним місцем роботи фізичної особи, то вимоги частини п'ятої ст. 8 Закону № 2464 щодо нарахування єдиного внеску на дохід у вигляді винагороди за цивільно-правовим договором, який не перевищує розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який здійснюється нарахування, не застосовуються.

У цьому випадку єдиний внесок нараховується на суми доходу у вигляді винагороди за цивільно-правовим договором незалежно від суми такого доходу, але з урахуванням максимальної величини бази нарахування єдиного внеску.

Тобто, вимога щодо сплати єдиного внеску з мінімальної заробітної плати діє тільки за основним місцем роботи.

При цьому, у разі якщо працівник виконує роботу (надає послуги) за цивільно-правовим договором і для нього це є основним місцем роботи, то до загальної бази нарахування єдиного внеску за місяць включається як заробітна плата, так і сума винагороди за цивільно-правовим договором, і тільки потім здійснюється порівняння із сумою мінімальної заробітної плати за місяць.

Якщо загальна сума буде меншою за розмір мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід, сума єдиного внеску розраховується як добуток розміру мінімальної заробітної плати, встановленої законом на місяць, за який отримано дохід (прибуток), та ставки єдиного внеску.

Якщо підприємець має заборгованість з єдиного внеску, чи можливо її розстрочити?

Єдиний внесок підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника.

За наявності у платника єдиного внеску одночасно із зобов'язаннями із сплати єдиного внеску зобов'язань із сплати податків, інших обов'язкових платежів, передбачених законом, або зобов'язань перед іншими кредиторами зобов'язання із сплати єдиного внеску виконуються в першу чергу і мають пріоритет перед усіма іншими зобов'язаннями, крім зобов'язань з виплати заробітної плати (доходу).

У разі несвоечасної або не в повному обсязі сплати єдиного внеску до платника застосовуються фінансові санкції, а посадові особи, винні в порушенні законодавства про збір та ведення обліку єдиного внеску, несуть дисциплінарну, адміністративну, цивільно-правову або кримінальну відповідальність згідно із законом.

Законодавством, що регулює порядок нарахування, обчислення і сплату єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування, не передбачено розстрочення та відстрочення по сплаті заборгованості єдиного внеску.

Підприємці зобов'язані сплачувати єдиний внесок, нарахований за календарний квартал, до 20 числа місяця, що настає за кварталом, за який сплачується єдиний внесок. Сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску.

Отже, єдиний внесок підлягає сплаті незалежно від фінансового стану платника. Якщо підприємцем не отримано дохід у звітному кварталі або окремому місяці звітного кварталу, такий платник зобов'язаний визначити базу нарахування, але не більше максимальної величини бази нарахування єдиного внеску.

При цьому сума єдиного внеску не може бути меншою за розмір мінімального страхового внеску (у 2019 році – 918,06 грн.).

Зазначена норма передбачена ст. 7, част. 11 та 12 ст. 9 Закону України від 08.07.2010 № 2464-VI «Про збір та облік єдиного внеску на загальнообов'язкове державне соціальне страхування» зі змінами та доповненнями.

Головне управління ДФС у Запорізькій області

У Запорізькій області майже п'ять тисяч нових суб'єктів підприємництва

На Запоріжжі спостерігається позитивна динаміка зростання кількості суб'єктів господарювання. Як повідомив в. о. начальника Головного управління ДФС у Запорізькій області Валерій Манько, за п'ять місяців власну справу розпочали 4892 платника податків, що на 359 більше, ніж торік. Серед тих, хто вирішив започаткувати бізнес – 948 СГД-юридичних осіб та 3944 фізичних осіб-підприємців.

У травні кількість новостворених СГД становила 1217, у травні попереднього року – 1190 платників.

Усього станом на перше червня поточного року у Запорізькому регіоні на податковому обліку перебувають 51148 юридичних та 70014 фізосіб-підприємців, що, відповідно, на 703 та 227 більше, ніж на аналогічну дату 2018 року.

Нагадаємо, згідно із нормами податкового законодавства зареєстровані суб'єкти господарювання перед початком ведення власної справи мають обрати систему оподаткування (спрощену або загальну).

З докладною інформацією про законодавство, умови оподаткування, види податків тощо можна ознайомитись на сайті фіскальної служби у відповідних розділах ("Фізичним особам"; "Юридичним особам"; "Самозайнятим особам"): <http://sfs.gov.ua>.

У Запоріжжі відбулася чергова сесія обласної ради

У Запоріжжі пройшло друге пленарне засідання двадцять дев'ятої сесії Запорізької обласної ради сьомого скликання.

Участь у роботі сесії взяли керівництво Запорізької облдержадміністрації, Запорізької обласної ради, народні депутати, в. о. начальника Головного

управління ДФС у Запорізькій області Валерій Манько, очільники органів обласної та місцевої влади, правоохоронних структур, представники громадськості.

Перед початком засідання учасники хвилиною мовчання вшанували пам'ять загиблих захисників України.

Під час сесії депутати розглянули ряд проектів рішень, зокрема, щодо надання адресної допомоги жителям Запорізької області, стосовно звітів депутатів за минулий рік та інші питання соціально-економічної сфери.

Запорізькі податківці допомогли молодим підприємцям освоїти ази оподаткування

У Запоріжжі відбулося перше практичне заняття в рамках третього сезону бізнес хабу, започаткованого Запорізьким обласним союзом "Потенціал".

Під час тематичного модулю фахівці відділу комунікацій Головного управління ДФС у Запорізькій області допомогли початківцям розібратися в основах податкового законодавства. Оскільки одним з перших кроків новоствореного суб'єкта господарювання є вибір системи оподаткування, зокрема, загальної або спрощеної, податківці роз'яснили особливості кожної з них, щоб майбутні підприємці могли визначити, яка найбільше підходить для ведення їх бізнесу.

Учасники проаналізували умови перебування представників малого і середнього підприємництва у різних групах платників єдиного податку, особливості переходу з однієї до іншої, можливі види діяльності, розміри обов'язкових податкових платежів, максимальну кількість найманих працівників тощо. Окремо підприємцям доповіли про облік доходів і витрат, застосування реєстраторів розрахункових операцій.

Фахівці служби акцентували увагу на термінах подання звітності і сплати податків, наголосили на обов'язковій офіційній реєстрації трудових стосунків із робітниками та відповідальності за невиконання норм законодавства.

Крім того, учасники модулю дізналися про нові можливості взаємодії платників податків із фіскальною службою, які пропонують портал ДФС України та онлайн сервіс "Електронний кабінет платника".

Запорізькі митники виявили 79 адміністративних порушень

Під час аналітично-пошукових заходів співробітники Запорізької митниці ДФС у січні-травні виявили 79 фактів недотримання громадянами та суб'єктами зовнішньоекономічної діяльності митного законодавства України. За даними фактами заведені справи про порушення митних правил на суму 18,2 мільйона гривень, що на 3,5 мільйона гривень більше, ніж за аналогічний період минулого року.

З початку року фахівці митниці розглянули 36 справ, стосовно правопорушників накладені штрафи на суму 2 мільйони 544 тисячі.

За результатами судового розгляду 31 матеріалу винесені постанови про конфіскацію предметів правопорушень загальною вартістю 1 мільйон 488 тисяч та застосовано майже 6 мільйонів гривень штрафних санкцій.

Порушники податкового законодавства відшкодували понад дев'ять мільйонів гривень завданих державі збитків

З початку року оперативники фіскальної служби Запорізької області розпочали 46 кримінальних проваджень, з яких 29 відносяться до категорії тяжких злочинів та 22 – за фактами ухилення від сплати податків і зборів в особливо великих розмірах.

До суду направлено 12 матеріалів, у тому числі 9 – з обвинувальним актом, 3 – для звільнення осіб від кримінальної відповідальності у зв'язку з повним відшкодуванням завданих збитків на суму 9,1 мільйона гривень.

У сфері державних закупівель співробітники оперативних підрозділів викрили п'ять злочинів, два з яких за несплату податків у великих розмірах. За результатами перевірок до бюджету стягнуто 2,9 мільйона гривень.

У митній сфері в рамках операції "Рубіж" виявлено сім злочинів, додатково до скарбниці направлено 9,5 мільйона гривень митних платежів.

У рамках операції "Акциз" із незаконного обігу вилучено товарів підакцизної групи на загальну суму 27,3 мільйона гривень. Відповідно до судових рішень конфісковано продукції загальною вартістю 2,2 мільйона гривень.

У Запорізькій області визначені найбільші мінімізатори заробітних плат

Всього у переліку фіскальної служби регіону понад 3500 роботодавців, які упродовж останнього кварталу офіційно недоплачували своїм працівникам встановлений державою рівень зарплат.

Більш ніж 67 відсотків з цієї кількості займають підприємства оптової та роздрібною торгівлі, ремонту автотранспорту (936), підприємства переробки (492), фірми, що проводять операції з нерухомістю (391), агровиробники (273), будівельні компанії (268) тощо.

Найбільші мінімізатори заробітних плат зареєстровані у м. Запоріжжя – 2460, у м. Мелітополь – 261 та у м. Бердянськ – 176, найменше таких працедавців у Михайлівському (13), Чернігівському (10), Розівському (6) та Великобілозерському районах (2).

Як зауважив в. о. начальника Головного управління ДФС у Запорізькій області Валерій Манько, поряд із стабільно високим рівнем добровільної сплати податків у регіоні, деякі суб'єкти господарювання економлять на заробітних платах найманим робітникам, нараховують їх на наднизькому рівні та у такий спосіб недоплачують належні суми податків до бюджетів.

Фахівці фіскальної служби регіону постійно здійснюють моніторинг таких підприємств і проводять з ними роз'яснювальну роботу. Під час цих заходів доводиться основна вимога – заробітна плата повинна бути легальною та у розмірах, не нижче встановлених законодавством.

З початку року на спільних засіданнях за участю представників інших органів виконавчої влади та на робочих групах заслухано керівників 1764 підприємств. У результаті майже 98 відсотків із них підвищили рівень оплати праці. До бюджетів і соцфондів додатково надійшло близько двох мільйонів гривень єдиного соціального внеску, податку на доходи фізичних осіб та військового збору.